

Abonamentele

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., $\frac{1}{4}$ an 2 fl. 50 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună
mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., $\frac{1}{4}$ an 3 fl. 50 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

$\frac{1}{4}$ an 10 fr., $\frac{1}{2}$ an 20 fr., 1 an 40 fr.

Sibiu, 9 Februarie st. v.

Am reproduș alaltă-ieri în traducere articolul publicat de „Sieb. Deut. Tageblatt“ în cestiunea procesului de presă al „Tribunei“.

Aflăm în acest articol o aprețiere, care ne-a atins și trebuia să ne atingă, deoarece ea vine din partea unor oameni, la opinia cărora ținem.

„În o țeară, — ăice „Sieb.-Deutsch. Tageblatt“, care e locuită de elemente atât de eterogene și în care susceptibilitățile naționale sânt atât de acute, ar trebui să fie cel mai de căpetenie postulat, ca judecând despre enunțări ori despre fapte, pentru care răspunderea cade asupra membrilor altei naționalități ori asupra acesteia însăși, ori și cine se-și dee silința de a păstra cea mai strictă obiectivitate și iubire de dreptate. O procedere opusă turbură buna înțelegere între naționalități, fără de care acest stat rămâne adînc sguduit în temelile lui. Plecând din acest punct de vedere, nu am fi găsit că lucrul e condamabil, dacă presa maghiară s'ar fi mărșăvit a reproba violența limbajului „Tribunei“. Nici noi nu o apărăm, și sîntem convinși, că nici jurații Sibieni, care au avut să judece asupra articolului inerminal al „Tribunei“, nu consimt cu unele dintre enunțările lui și cu terminii întrebunțați în el“.

Care va să dică, „S. D. Tageblatt“, e de părere, că e prea violent tonul, în care se pronunță „Tribuna“ asupra cestiunilor de interes public.

Să admitem, că așa este.

Tonul e cestiune de temperament și de creștere, și nu ne îndoiim că cercurilor, pe care le reprezintă „S. D. Tageblatt“, tonul „Tribunei“ poate să le pară prea violent. Noi însă, acești dela „Tribuna“, nu ne adresăm la aceste cercuri, ci la altele, și este o regulă veche, că cel ce voiesce să fie înțeles, vorbește în limba acelora, la care se adresează. Și pentru o mare parte din cercurile, la care ne adresăm noi, tonul „Tribunei“ e prea moderat. Apoi „tonul“ atîrnă și dela situațiunea, în care ne aflăm, și fără îndoială nici colegii nostri dela „Tageblatt“ nu vor întimpina pe cel ce-i insultă mereu, cu cuvintele: Stimabile domnule, te rog să aibi bunăvoința de a mă cruța, dacă se poate.

Situațiunea, față cu care ne aflăm, este pentru noi îndeosebi, foarte acută, fără îndoială mult mai acută decât pentru concetățenii nostri sași.

Ne aflăm în cea mai primejdioasă fasă de dezvoltare socială. După-ce veacuri îndelungate am fost ținuti în cele mai grele condițiuni sociale, ni s'a creat și nouă, în sfîrșit, o pozițiune, în care puteam să pornim spre dezvoltare. Ne aflăm dar' în primul avînt de dezvoltare, când a venit asupra noastră actuala stare de lucruri, care ne-a oprit din nou în loc. Nici odată însă oamenii nu sînt atât de nerăbdători, atât de inclinați spre extravaganțe, atât de accesibili pentru idei greșite și tendențe bolnăvicioase ca în stadiile de tranzițiune. Ajunși odată să resufte mai liber, ei sînt cuprinși de un fel de beție ca robul eșit după îndelungate suferințe la aer liber, și cu o im-

petuositate juvenilă se aruncă la lucru, se perd în iluziuni deșerte, voind să ajungă în câteva sărituri la nisce rezultate, pe care alte popoare numai cu muncă îndelungată pot să le realizeze și tari în credință, că n'au decît să voască, pentru-ca să schimbe potrivit cu aspirațiunile lor toate stările de lucruri.

Cu această impetuositate, cu nobilul avînt juvenil al neamului nostru, avem să ne luptăm noi, o luptă, despre care colegii nostri dela „Tageblatt“ nici că 'și pot face închipuire. Câte aberațiuni, câte tendențe bolnăvicioase, câte porniri nenorocite se ivesc în societatea noastră, aceasta o scim numai noi, care le combatem, când nu ne mai este iertat să le ignorăm.

Este un lucru firesc, că Românii toți sînt nemulțumiți cu starea, în care se află. Nici că poate să fie mulțumit un popor cu o stare ca a noastră. Tot atât de nemulțumiți sînt Românii cu mersul încet al desvoltării lor generale. De sigur acest mers e în mare parte firesc; ori câte aptitudini frumoase, ori câtă inclinare bună ar ave un popor, îi trebuie un timp oare-care, pentru-ca să treacă prin o fasă de dezvoltare, și nu putem nici noi să facem în timp de câteva decenii progrese, pe care numai munca continuată a mai multor generațiuni poate să le realizeze; e însă lucru netăgăduit, că și actualele stări de lucruri zădărnicesc în mare grad încercările noastre de înaintare și este un lucru firesc, ca oamenii să arunce toată vina asupra acestor stări de lucruri și să fie convinși, că, înlăturate odată aceste, societatea noastră ar porni spre un puternic avînt de înflorire.

Nemulțumirea dar' se descarcă asupra stărilor de lucruri create și susținute de actualul regim.

Colegii nostri dela „S. D. Tageblatt“ au avut ocaziune să ne cunoască, și credem că e de prisos să ne mai dăm silința de a-i convinge, că această nemulțumire e generală și adîncă, o adevărată calamitate socială, care ne ia puțința lucrării tîg-nite și face să ne temem de ori-și-ce situațiune mai acută, căci nu scim, dacă vom pute ori nu să dispunem în fața ei de propriile noastre puteri.

Pentru toți oamenii cu mintea aședată, cel mai de căpetenie interes al nostru este să ne asigurăm un „modus vivendi“ suportabil, care ne dă puțința de a urma lucrarea noastră de dezvoltare în pace și de a combate cu succes tendențele bolnăvicioase, ce se ivesc în societatea noastră. Sîntem rămași înderătul popoarelor ce ne încungiură, și ne trebuie bună pace, ca să ne putem apropia de ele.

Dacă colegii nostri cunosc țeara lor și oamenii, care astăzi determină mersul lucrurilor, e de prisos să le mai spunem, că acest „modus vivendi“ nu s'a putut până acum realiza, fiindcă Maghiarii nu-și cunosc țeara. Preocupați în mod excesiv de ei înșiși, de valoarea lor proprie, de puterea ce desfășură totdeauna în momen-

tele mari ale vieții lor mari, ei nu vor să înțeleagă, că și noi sîntem stăruitori în aspirațiunile noastre, că și noi putem să desfășurăm putere în momentele mari ale vieții noastre, nesocotesc stăruințele noastre, nu vreau să țină seamă de noi, trec simplu la ordinea țării preste pericolele ce trebuie neapărat să urmeze atât pentru noi, cât și pentru dînșii, din menținerea actualei stări de lucruri.

Dacă dorim dar' în toată sinceritatea crearea cât mai curînd a celui „modus vivendi“ mai suportabil, nu trebuie oare să ne dăm toată silința de a-i determina pe concetățenii nostri maghiari să fie mai interesați pentru cele ce se petrec în mijlocul nostru? N'am lipsi oare dela datoriile noastre, dacă nu le-am pune în vedere primejdiile, de care nu vor să țină seamă?

Și grozav trebuie să strigi, pentru-ca glasul se-ți străbată prin sgomotul homeric al presei maghiare și să pătrundă pe o clipă măcar până la atențiunea unui public ca cel maghiar.

Am străbătut, aceasta nu va pute nimeni să ni-o conteste.

Nu am produs încă convingerea, pe care voim să o producem, dar' am făcut un pas înainte, când am dat ori-și-cui puțința de a se convinge, că nemulțumirea cu actualele stări de lucruri străbate toate păturile societății române și că nu vor Românii, decît să li se dee puțința lucrării pacifice, dar' că aceasta o vor cu toată hotărîrea, cu ori-ce preț. E acum treaba oamenilor politici maghiari să se folosească de această puțință.

Și începutul s'a și făcut, căci sînt și între Maghiari destui oameni cu mintea aședată, care înțeleg, că nu este în interesul națiunii maghiare, ca lucrurile să fie duse la extrem și să se taie chiar și puțința unei înțelegeri între noi și Maghiari.

„Să întindem mîna, — ăice „Kolozsvári Közlöny“, — maiorității onorabile a Românilor, care ține cu noi, trupului, masselor, ear' față cu presa ultra-română să nu mai perdem vorbele“.

Care va să dică, majoritatea onorabilă a Românilor, trupul poporului român, massa cea mare este cu „Kolozsvári Közlöny“, e mulțumită cu actuala stare de lucruri.

De aceeași părere e și alt diar Clujan, „Magyar Polgár“.

„Nu ni-a trecut nici odată prin minte, — ăice el, — să aruncăm simburele poporului român și inteligența lui înțeleaptă și simpatică în același coș cu ultraiștii nebuni, care fac politica „Tribunei“. Ei constituiesc două elemente deosebite în naționalitatea română, din care al ultraiștilor politici este de sigur în minoritate disparentă“.

De ce o susțin aceasta cele două diare din Cluj?

Fiindcă s'au ivit oameni mai serioși, care o constată. S'a simțit în cercurile hotărîtoare, că actualele stări de lucruri nu se mai pot menține, că trebuie neapărat să se facă ceva pentru mulcomirea spiritelor, și vin acum diarele din Cluj, care abia acum opt țile scuipau foc și pu-

Insertiunile

Un șir garmond prima dată 7 cr., a doua oară 6 cr., a treia oară 5 cr., și timbru de 30 cr.

Redacțiunea și Administrațiunea:
Sibiu, strada Cisnădiei Nr. 3.

Se prenumără și la poste și librării

Un număr costă 5 cr.

Epistole nefrancate nu se primesc.
Manuscripte nu se înapoiază.

cioasă și-i spun lumii, că nu e nimic, că Românii, popor și inteligență, sînt înțelepți și simpatici, și numai câțiva rabiști fac gălăgie, că lucrurile merg, nici că se poate mai bine.

Aceasta după toate câte s'au petrecut în curgerea celor din urmă câteva săptămîni.

Întrebăm acum: a fost oare prea violent tonul, în care am vorbit?! Nu trebuie oare să păstrăm cu consecuență același ton, până-ce nu va mai fi cu puțință, ca organele de publicitate din Cluj să mențină neadevărul, pe care l-au acreditat în opiniunea publică maghiară și în genere în cercurile politice ale monarhiei?

Și după toate aceste întrebăm, dacă prea violent a fost tonul, în care ne-am pronunțat asupra afacerilor publice ale patriei noastre, în ce consistă această violență? Sînt violenți terminii, de care ne-am folosit? Poate cineva să afirme, că „Tribuna“ 'și-a mînjit coloanele cu expresiuni murdare, cum sînt acelea, pe care le găsim în fiesce-care și prin coloanele diarelor maghiare? Am fost vre-odată necuviincioși? am fost nedrepti? am exagerat cu intențiune vedită? am insultat în mod ordinar? — Violența, dacă a fost violență, a consistat numai în asprimea adevărurilor, pe care le-am expus în formulare clară, cu cea mai deplină nudităte, fără îndurare, fără de frică, precum li se cuvine oamenilor, cari au convingerea, că fac o treabă bună. Da! admitem, că adeseori am spus lucruri, care se indică numai; am făcut-o însă, pentru-că sciam, că ne adresăm la oameni deprinși a vorbi pe față și trebuia să avem curajul civic de a le spune.

Și o vom face aceasta și pe viitor.

Ne-am simțit foarte nenorociți, dacă în adevăr concetățenii nostri Sibieni ar fi reprobând modul, în care susținem noi cauza comună, și ar fi de părerea că am făcut abus de bunăvoința lor; ori cât de mult am țină însă la aprobarea și la simpatiile lor, dar' mai presus de toate ne sînt datoriile ce ni se impun prin sarcina, ce am luat asupra noastră și dorul de a ne vedea odată ajunși la pace, și câtă vreme vom fi, precum sîntem, convinși, că este în interesul societății să urmărim tot ca până, acum, vom urma, ori și care ar fi autoritatea chemată a ne cere socoteală pentru cele ce facem.

Când vom înceta a o face noi așa, o vor face alții altfel.

Revistă politică.

Sibiu, 9 Februarie st. v.

În dieta Ungariei se va încheia poate astăzi desbaterea generală asupra proiectului de lege pentru reformarea casei de sus, și tot astăzi se va întempla și votarea. La început s'au insinuat foarte mulți vorbitori, și dacă dintre acestia nu repășiau în timpul din urmă mulți, între cari și deputații sași Zay și Steinacker, desbaterea de abia se putea sfîrși cătră finea săptămîinii viitoare. Așa se vede, că pă-

rinții patriei sau obosit cu deservire în desbaterea aceasta.

De pe câmpul de luptă din Sudan ne sosesc sciri foarte serioase. Englezii au și început retragerea, ear' Mahdiul s'a apucat de ofensivă, care primejduiesce biruințele engleze de până acum în cea mai mare măsură. Trupele engleze nu numai n'au cutezat a ataca Metameh-ul, în a cărui apropiere au ocupat o poziție întărită, ci au părăsit în 14 Februarie și Gabatul, retrăgându-se spre Abuclea, unde nu de mult au luptat grele lupte. Și e probabil, că nici aici nu vor rămâne, ci se vor retrage până la Gakdul. Toate acestea le atribuie Englezii lipsei de apă. E netăgăduit însă, că retragerea își are motivele sale cu mult mai serioase. Bazaconile aceste dau altcum cabinetului Gladstone mult de lucru. În casa de jos a parlamentului englez a făcut Northcote o propunere, unde se dăce, că politica guvernului în Egipt și în Sudan învoalvă o perdere mare de oameni și cheltueli mari, fără de a produce vre-un rezultat binecuvântat. Dăce, că în interesul imperului englez e neîncungiurat de lipsă, de a lua măsuri hotărâte spre a satisface guvernul responsabilității sale, și spre a asigura pentru Egipt și pentru acele părți ale Sudanului, cari sunt pentru Egipt trebuincioase, administrație stabilă.

Cu privire la cooperațiunea Italiei cu Anglia ministrul italian Mancini s'a exprimat cu privilegiul discuției academice avute cu plenipotențiul englez Sir Savil-Lumble într'acolo, că aceea numai într'atâta s'ar pute extinde, încât nu ar sta în contradicție cu relațiunile Italiei față cu celelalte puteri, și va trebui să i se pună stavilă atunci, când ar veni în colisiune cu deobligațiile Italiei în direcțiunea aceasta. E intenția hotărâtă a cabinetului italian, de a nu tulbura câtuși de puțin relațiunile sale cu puterile centrale.

Diarul italian „Opinione“ vorbind despre relațiunile dintre Franța și Germania accentuează, că presa franceză vorbesce dela succesele din Tonking încoaci într'un ton mai brusc față cu Germania. Bismarck nu se va amăgi în privința intențiunilor Francei și el numai într'acolo s'a opintit, de a despărți pe Italia de Franța și Anglia, putându-i fi cea din urmă o aliată naturală. Numitul diar italian dăce, că prin aceea, că i-a succed această, a făcut numai serviciu păcii, deoarece-ace astăzi Franța trebuie să meargă pe calea, ce i-o arată Bismarck.

Correspondență particulară

a „Tribunei“.

De pe ruinele Ulpiei-Traiane, 18 Febr.

Iau și eu peana spre a vă face cunoscute unele întâmplări din giurul Grădiscei, vechia Ulpia-Traiană, acest centru de reminiscențe strămoșesci, centru de fortificațiune și măestrie română, cari toate acum zac în ruine, și numai ne documentează pe deplin gloria strămoșilor și trecutul nostru istoric. Comuna Grădisce zace tocmai pe ruine, aci se află „castra“, amfiteatru, spre m-ți dela „castra“, cam 200 pași, se află ruinele abia vădute a templului Mithrei de pe timpul Dacilor, are preste 1000 suflete, cari cu excepțiunea alor 3 familii maghiare și 1 jidană, toți sunt Români, cari știu să spună în fața străinilor scrutați, că sunt următori de ai lui Traian. Cu sumeție și cu fruntea deschisă răspund: strămoșii noștri au făcut aceste ziduri, oare-cândva cetate mare, cari acum numai cu greutate nespuse se pot strica.

Cu înfristare își aduc aminte de acele timpuri fericite, cari precum dăce se deschilinesc de cele prezente ca cerul de pământ.

Aici veniți inimi ai limbei noastre și vă veți convinge din popor, dela care mamă ne tragem, dar' tocmai de aceea fugiți, ca să nu mărturisii lumii aceea ce nu vă lasă inima.

Districtul nostru protopop gr. cat. al Ulpiei-Traiane, cu scaunul în Grădisce, devenind în vacanță prin promovarea fostului protopop P. O. D. Joane Janza la rangul de vicar foraneu al Hațegului, care 21 ani a fost adevărat apostol al cauzei noastre, în ședința consistorială din Lugoj ținută în 5 Februarie s'a suplinut prin numirea M. O. D. Avel Pop, fost paroch al Clopotiviei.

Instalarea s'a ținut în 15/3 Februarie în biserica gr. cat. locală, în prezența preoților și a învățătorilor districtuali și a unui public foarte numeros, s'evârșindu-se prin Rev. D. Ioan Janza vicar. La prânzul comun, la care au luat parte 28 persoane, s'au ținut și toaste, dintre cari a Rev. D. vicar pentru viața și sănătatea noului protopop, a M. O. D. protopop pentru viața și sănătatea nou numitului vicar, a Prea St. D. Isidor Domșa pentru concordia între Români; s'a mai toastat pentru prosperarea tractului, pentru popor, pentru înțelegerea dintre diferite confesiuni. Cu plăcere fac cunoscut, că și un opincar a toastat într' viața Rev. D. vicar și M. N. D. protopop, deși n'a umblat acel opincar la scoale, totuși a dovedit talentul cu care e înzestrat Românul dela natură.

Noul protopop a terminat teologia în Viena (a 1873) sântindu-se preot în comuna natală Clopotivă, ori ce venitor mai vast i-a fost închis, dar' alegându-se în veduivul tract, un venitor frumos îl așteaptă, putem ave firma speranță, că cauza noastră sub conducerea M. O. D-sale va prospera. Dec'i D-șeu țarie de suflet, ca să ne poată conduce în luptă pentru existența noastră, sănătate și fericire, ca să fie spre binele națiunii, bisericii, scoalei și al patriei.

Ulpianul.

Cronică.

Pentru rezervisti și congediați. Ministrul de honved — în conțelegere cu ministrul de finanțe — a exmis o ordinațiune conform căreia rezervisti și congediați au să pună pe cererile lor de scutire dela deprinderi de arme

un timbru de 50 cr. și pe fiecare acles câte un timbru de 15 cr. Ministrul își motivează această ordinațiune pe împrejurarea că aceste rugări sunt pentru dobândirea unui favor.

Biserica catolică din Ardeal a prezentat ieri sub conducerea episcopului Lönhardt o petițiune consiliului de ministri, în care se cere ca corporațiunea status-ului acestei biserici să-și redobândească drepturile avute relativ la examenele de maturitate. Deputațiunea a fost compusă din d-nii Anton Boer, Ignățiu Helfy, Iosif Incze, Bela Lukács, Georg Szátmáry și Gavril Ugrou. Ministrul-president Tisza i-a asigurat, că — deși consiliul de ministri nu e chemat a se face for de apellare în contra ordinațiunilor singuraticilor ministri de resort, — petiția lor va fi luată la cumpănă în considerarea importanței obiectului ei și a însemnătății, ce a prezentat-o. — Recomandăm acest pas protestator atențiunii bisericilor noastre. Episcopul Lönhardt are la spatele său status-ul bisericii catolice ardelenice, el are drept să dăce: Credincioșii mei protestează în numele bisericii.

Filoxera. Pe basa pertractărilor dintre statele ce fac parte din convențiunea internațională pentru filoxeră, ministrul de comerț unguresc a ordonat că „productele agronomice (plantele) al căror import, conform articolului 3 din convențiune pe teritoriul monarhiei austro-ungare era permis numai condiționat, — sunt de a se lăsa se treacă în viitor pe teritoriul monarhiei noastre neîmpedecate fără considerațiune la proveniența lor, dacă trecerea se face sub controlă vamală și pe basa contractelor vamele.

Duelul dintre contele Apponyi și contele Stefan Keglevich a rămas, după ce secundanții contelui Keglevich i-au declarat acestuia că provocarea lui e absurdă. De altcum și contele Apponyi i-a dat contrarului său o lecțiune bună în dietă.

Literatura diaristică maghiară. „Vasárnapi Ujság“ publică statistica diarelor din monarhie și străinătate ce apar în limba maghiară. În Ungaria apar în limba maghiară 20 de diare cotidiene: 10 în capitala Ungariei și 10 în provincii. Foi săptămânale politice apar în Budapesta 25, în provincii 29, în străinătate (București). Foi ilustrate de conținut divers apar 4 — toate în Budapesta. Diare bisericesci și pedagogice apar 35 și adevă 17 în Budapesta și 18 în provincii. Diare beletristice se publică în limba ungurească 25 și anume 19 în Budapesta, 4 în provincii, 1 în Viena, 1 în Newyork. Foi umoristice 10, și adevă 6 în Budapesta și 4 în provincii. Mai bine sunt reprezentate foile de specialitate și adevă în număr de 97; mai apar apoi 112 foi nepolitice, 6 foi de anunțuri și 117 reviste.

Papa a dăruit din incidentul domniei sale de 7 ani, 10,000 franci pe seama săracilor.

Cu formarea cabinetului grecesc, Tricupis i-a recomandat regelui să concreadă pe Delijanis.

Foița „Tribunei“.

La finea Carnevalului.

Sibiul, 18 Februarie 1885.

În curgerea fie-cărui an este un moment, în care oamenii nu se simt ca altă-dată.

Prințul Carneval, cu nuri lui sburdalnici a dispărut ca o fantomă în vîzduhul nopții, și mii de glasuri duioase se aud în urma lui: mai rămă puțintel între noi!

Înzadar! A sosit timpul plecării, și el nu mai poate rămâne. Caută să petreacă și el numai atât în mijlocul oamenilor, câtă viață i-a croit nemilosul călindar.

E la finea Carnevalului!

Încă un Carneval! răspund mii de glasuri cu duioșie, și noi i-l-am simțit!

El, sburdalnicul, pe mulți, foarte mulți, i-a lăsat în dumerire: până la anul viitor multe gândiri vor fi resgândite. Fie-căruia, mai ales din tinerei, i-a șoptit de adio: sperează mult, căci viitorul este al juneții, și eu face-vou tot ce îmi va sta în puțință, ca pe viitor să fiu mai puțin urgisit de iubita mea clientelă.

A fi la sfîrșitul Carnevalului, pe pragul lui, și a intra în sezonul mohorit al postului, este o penibilă situație, mai ales pentru junimea de ambele sexe.

Cu zimbet duos privește ea, cum el, nebunaticul, fuge ca o fantomă în nemărginitul

vîzduh, spre a nu se mai arăta până la alt an, tot în chipul și forma lui, cu speranțe și dulci ilusiuni.

Sesonul postului încă este bun. El este un armistițiu al sentimentelor încălțide de înfocatul Carneval; de aceea îi urmează nemijlocit nebunaticul Carneval, nu ca omul să se alimenteze cu mai puțin, ci să mai domolească inimile prea încălțide, să le țină într'un stadiu recreativ pe când sfintele Pasci vin, spre a reînvia omenirea.

Plăcerea numai atunci se poate numi plăcere, când nu durează timp mai îndelungat, e bună când e scurtă și îi țiguesce.

Și nici nu poate fi altcum. Viața omenescă este astfel croită, ca variat să se scalde în plăceri și supărări. Când un lucru nu are contrarul său în lume, el nu există, nu are viață. Și plăcerea numai astfel a fost iscodită în lume, că i-a găsit pe contrarul ei, neplăcerea, supărarea.

Viața numai așa se poate numi viață, dacă consistă din variațiuni. Și lumea, fiind lume, consistă dintr'un complex de variațiuni. Dacă nu ar fi acel infinit de variațiuni, lumea n'ar fi lume, ci o nimica. Trăim în lume cum cere croitura ei: din luptă în luptă, din plăcere în supărare, din mahnire în bucurie, — până-ce din toate aceste facem o viață plină de variațiuni.

Viața omenescă este valul mării, dus de vîntul lumii în ridicături mai mari și mai mici, până-ce vîntul însuși, obosit, lasă, ca valul să dispară de pe suprafața mării ca un luciu închipuit în vîzduh.

E la finea Carnevalului.

După senin nor!

De n'ar fi Carneval, ar fi de prisos să mai urmeze postul de pocăință; sau după limbajul modern: armistițiu pentru împăcarea sentimentelor cu lumea și omenirea însăși. Lumea, netrecînd prin fasa sgomotoasă a Carnevalului, n'ar ave înțeles să păsească în cabinetul mohorit al pocăințelor.

Carneval și post! Unul fără altul nu poate să subsiste.

Sibiul, așa cum e, îmbrăcat în haina lui discordantă a iernei, pășind în el, prințul Carneval, ia odată altă față, vioaie ca a unei cetăți mari. N'am ce dăce, este mic Sibiul, și în timpul ernerii urît la prima vedere, dar' cum se deschide sezonul Carnevalului, este mare și plăcut.

Fie-care dintre Sibieni, s'a nisuit de iși-a dat tributul său ce competa prințului Carneval. Multe contribuțiuni au fost pe bieții oameni, dar' cele mai grele au fost în baluri; n'am ce dăce, toate s'au plătit cu multă plăcere.

Fost-au de tot felul: concerte serioase și comice, baluri mari și mici, costumate și mascate. Dintre cele multe voui aminti pe cele mai de frunte, și o fac aceasta, ca să-mi răfuesc scotilele față cu prințul Carneval.

Am vădut cum a decurs balul studenților. Un bal, despre care numai inimilor june le este iertat a vorbi mult.

Balul reuniunii femeilor germane ne-a încântat mult. Privelisea desfășurată în acea

O petrecere cu joc.

Poesie ocațională în versuri, proză și cifre.

Publicăm aici pentru delectarea cetitorilor nosti următoarea dare de seamă, pe care autorul ei a binevoit să ni-o pună la dispozițiune:

Sâmbătă în 2/14 Februarie a. c.

Reuniunea pompierilor voluntari din Seliște a arangiat:

O petrecere cu joc, în sala scoalei din loc. —

Scopul petrecerii a fost filantropic, pentru ca aceasta „reuniune“ tineră să poată câștiga:

Câțiva bani în fondul ei
Cât și în fondul scoalei.

La petrecerea cu joc

Au fost familii din loc,

Din comune învecinate —

Și din alte mai departe (134.)

Taxa întrării a fost

De familie un zlot (1 fl. v. a.).

În biletul de invitare

Era scris o observare:

Suprasolviri în favorul reuniunii

Se vor cuita prin diare.

Deci cu-o mulțumită mare

Dăm aici o publicare

Cetiți, Vă rog, mai la vale;

Comitetul arangiator își ține de sântă datoriță morală în numele „Reuniunii“ (pompi- rilor voluntari din Seliște) a mulțumii publice tuturor acelor stimați domni și doamne, cari au binevoit a participa la sus-amintita petrecere contribuind prin:

Banii taxei de intrare

Pentru fond un bine mare.

Cât și acelor domni și doamne:

Cari neputînd veni

Bani gata ne dăru.

Acestia sînt: Din comuna Seliște!

1. Dl Bucur Comșe, primar	2 fl. — cr. v. a.
2. „ Petru Comșe sen., propriet.	1 „ — „ „ „
3. „ Stan Herța, propr. și oier	1 „ — „ „ „
4. „ Petru Cergău, proprietar	1 „ — „ „ „
5. „ Ilie Stelea „ „ „	1 „ — „ „ „
6. „ Ioan Stelea, propr. și oier	1 „ — „ „ „
7. „ Nic. Stelea „ „ „	1 „ — „ „ „
8. On. Domn Ioachim Muntean, paroch în Gurariu	1 „ — „ „ „
9 Dl Oprea Puschica, cocojar în Seliște	— „ 60 „ „ „
Suma	9 fl. 60 cr. v. a.

Aceasta sumă a intrat, și s'a primit dela sus numiți Domni dăruitori, cari s'au scris, pre cum și donația Domniei lor în consemnarea destinată pentru:

Taxe de intrare

Cu un vivat! viu și tare.

Asemene cu deosebire On. Domni capi de familie, participanți la amintita petrecere cu joc, cari au binevoit a contribui mai mult:

Pentru taxa de intrare

Li s'aduce aici cuitare,

Cu o mulțumită mare

Să trăiască fie-care!

seară a fost răpitoare. Costumele introduse din viața poporului german și prezentate în atâte grupuri minunate, au stors admirațiunea tuturor. A fost o adevărată petrecere istorică-socială.

A urmat balul reuniunii femeilor române. La acesta mă voui opi mai mult, pentru-că a fost al nostru, și în el am voit să ne concentrăm plăcerea pentru a sfîrși cu bine sburdalnicul Carneval.

Puțin s'a scris despre el; fiindcă sîntem prea modesti să ne fălim tot cu ale noastre mai mult. Nu o pot face eu aceasta; am slăbiciunea să vorbesc mult; și când e vorba despre o slăbiciune omenescă, cred că cu atât e mai scusabilă înaintea cetitorilor.

Când voim a începe să vorbim în mai multe cuvinte despre balul reuniunii femeilor române, nu facem altceva, decât că voim să eșim dintr'un impas.

Balul i-a dat zeloasa reuniune a femeilor române din Sibiul; și el a fost dat într'un ajungerea scopului filantropic, tot în onoarea publicului ales din Sibiul și giur. Prin urmare, a fost al nostru, al tuturor. Caută să vorbim dar', în general, să avem înaintea ochilor țelul său și reușita sa.

Recunoascem, că e prea târziu de a mai înșira despre el amănunte, chiar acum, când sîntem în sezonul pocăinții. Este așa, dar' ne vom cere scusele. Vom năsuși însă să fim la vorbă scurți.

Acesia sânt:		în fond.	
1. Rev. Sa Dl Dr. Nicolae Maier, protopresbiter în Seliște	3	—	2 —
2. On. D. Bran de Lemeny, pretor	2	—	21 —
3. „ Fischer, maior staționat în Orlat	2	—	1 —
4. On. D. Vendramin, căpitan staționat în Orlat	2	—	1 —
5. On. D. Petru Indrieș, notar în Vale	2	—	1 —
6. Dl Mihail Stănilă, econom de oi în Vale	2	—	1 —
7. „ Nicolae Paligrad, econom de oi în Seliște	2	—	1 —
8. „ Adolf Ghergheli, mésar în Seliște	2	—	1 —
9. „ Dr. Nicolae Califari, medic în Seliște	1	50	— 50
10. „ Ioan Oprean, paroch în Cuna	1	50	— 50
11. „ Nicolae Crețar, paroch în Spring	1	50	— 50
Suma suprasolvirii pentru fond	11	50	

Descrierea petrecerii.

Petrecerea cea cu joc
Pe la opt oare-avut loc
A jucat și mic și mare
Era-o vie desfătare.

O! ce frumoasă n'runire!
Care nu-i cu pismuire!
Apoi se vezi frățioare
Punct la două-sprece oare

Fu n'ntinsă masa comună
Destul de mare și bună,
Cu mâncări prea delicate
Și beuturi aromatate.

Fel de fel de vin mai bun
Ici coala roșu-pelin
Care pre toți îi făcure
Veseli și cu voia bună.

La această masă comună se veduseră toți oaspeții veseli și voioși, povestind și potrecându-și unii cu alții, uitară în acel moment de greutatea sarcinilor familiare, precum și de alte neajunsuri, ce le întâmpina pe neașteptate mai în toate zilele.

Aci avură loc mai multe toaste, între cari amintim următoarele:

1. Onor. domn Ioan Maxim jude regese ridică poculul seu în sănătatea tuturor oaspeților, în genere, și în special pentru corpul oficerilor staționați în Orlat, care au binevoit a ne onora și a participa cu stimatul domn maior, Fischer în frunte, la petrecerea aceasta.

2. Stimatul domn maior Fischer ținu un toast în limba germană, pe care îl tălmăci onor. domn Ioan Maxim în limba română, pentru tineră reuniune a pompierilor voluntari din Seliște și pentru înmulțirea fondului ei.

3. Un membru veteran al reuniunii pompierilor din Seliște în numele cameraților sei toastă în poezie:

Pentru bravul căpitan
Ioan Maximul Rugean.

4. Dl preot Ioan Popa ridică două toaste, între cari unul pentru dl vice-căpitan Iordache Roșca.

5. Dl învăț. Nicolau Neamțu ținu 2 toaste, unul pentru domni junii teologi și altul pentru Selișteni.

6. Dl învăț. Beșa pentru opinia română.

7. Dl teolog Virgil Oniț pentru dezvoltarea simțului național curat românesc în margine.

Nu este vina noastră, că prințul Carneval a avut în acest an slab referent despre balul românesc din Sibiu, ci însuși el, care a încălțat prea mult inimile juvenile.

Acum, când el ne-au părăsit atât de mahnit, ce vom face noi, când el a dispărut în văzduhul eternității, de unde n'are să se întoarcă decât la anul viitor.

S'a dus, și în anul acesta nu-i mai putem refera. Nu ne rămâne altceva, decât a reproduce fidel de pe acum, ca să nu uităm până la anul viitor aceea ce a fost de reproduc, și așa scris și descris pe hârtiuță albă se se aștearnă înaintea Carnevalului referada în noua sa formă, măgulindu-l cu aceea, că noi vom și pe viitor a-i rămâne fideli.

Balul românesc din Sibiu, încă în trecut și-a făcut bună reputație. Vorbă se fie numai despre balul românesc, și multe simpatii se resfrâng pentru el în echoul inteligenței din Sibiu. Simpatiile pentru el le avnm câștigate cu multă osteneală prin doamnele noastre române; pe viitor avem numai să le păstrăm.

Un public ales a cercetat balul nostru. Nimic nu se putea detrage din splendoarea lui. Voia era la toți; dar' luxul încă nu lipsia. Șirul jocurilor s'a deschis cu „Hora“ într-o cunună frumoasă și impunătoare. A urmat fantasticul „Wals“, și petrecerea era deslegată în mod ușor din partea tuturor. Jocul răpitor „Romana“, a fost jucat de preste 60 părechi cu multă precizie și fineță. Mult efect a produs acest joc.

După aceasta pe la 1¹/₂ oare ridicându-se oaspeții dela masă:

Unii s'au îndepărtat
Alții eară au jucat.

Și astfel și-au petrecut:

Toți onest și foarte bine,
Îi vom ține n' suvenir.
Apoi aproape de ziua
Își luară voia bună,
Mici și mari, erau ca frați
Ca de Dumneșeu creați,
Și astfel se salutară
Ne vedem la anul eară?
Tot așa veseli voioși
Dar' se fim mai numeroși!

Dar' după ce se fini:

Petrecerea cea cu joc
Alta-i urmează pe loc.

Membrii din:

Comitetul arangiator
Împlinind serviciul lor
Preste tot eșind la scop
Săria veselă în galop.

Apoi:

După-ce s'au odihnit
Și puștel au dormit,
Duminecă pe la doi
Erau unii tot vioi.

Au mers cu cassaru n' frunte
Ca s'ajungă lîng'o bute,
Cu vin bun și roșior
Să-și stempere-al lor focșor!

Nu cu apă, ci cu vin
Se duse la un creștin,
Și intrând cu toții n' casă
S'aseșară după masă.

Cassarul a poruncit,
Dar' toate le-a și plătit,
Nu din banii incasați,
Ci din punga lui curăț.

Asemenea i-a urmat
Și alții l-au imitat,
O litră două de vin
Să le mai treacă de chin!

Căci unii nu au venit
Nici nu au contribuit,
Pentru fond cât de puțin,
Dar' nici acum nu-i tardiu!

Dea ori-cine, cât va vrè
Eu îi pun în punga mea,
Dăca cassarul zimbînd
Portofelul arătînd.

Și acum îi pot primi
Notarul îi va scrii.
În fond se vor computa,
Și-n țiare s'or cuita!

Acestea:

Interiecțiuni vorbite!
Fiind bine pricepute!
Deși n' glumă nu n'tradins
La moment ne-au și convins.

Ca proverbul latinesc
(Finis coronat opus.)

Și ați unii l'implinesc
Cei cu suflet creștinesc,
Nobil curat românesc!

Gustul pentru portul național, în salonul românesc din Sibiu, n'a străbătut încă. Abia trei inse au cutezat să se prezenteze în pitorescul costum. Una într'un costum ploiescean, a doua și a treia în costum seliștean. Va trece încă mult timp, până-ce acest gust național va prinde loc de onoare în saloanele românești ale Sibiului; și până atunci caută să mai așteptăm. Gustul va prinde rădăcină, când va să producă și efect; n'are înțeles în lucruri externe să fie gust, dar' efect nu.

De altmintearea un animo a fost toată petrecerea, de cu seara până dimineața la 5 oare.

Reușita balului a satisfăcut pe cei ce și-au dat osteneală a-l duce în deplinire. Resultatul material a fost: venitul brut 554 fl. 50 cr., s'a cheltuit 263 fl. 61 cr. și venitul curat e 290 fl. 89 cr.; mai puțin ca în alt an. Nu face însă nimic, împregiurările au contribuit mult de venitul n'a fost mai bun ca în anii trecuți, și aceasta nu scade din splendoarea lui.

Se pare însă, că prințul Carneval și-a desfăcut mai mult nuri sei sburdalnici în balul costumat al casinei germane. Imposanța diferitelor costume te transporta cu gândul în toate timpurile și locurile: vedeai suita veselă și drăgălașa a princesei Carnevalului.

Am avut plăcerea să ascultăm și pe virtuosul pianist contele Zichy, care cu o mână era în stare să stoarcă un vifor de sunete artistice din noianul coardelor pianului. El, despre al cărui nume s'a dus vestea, a avut fericirea

Domnul demn proprietar

Tot odată și cărcimar,
E acel marinimos
Cu numele cel frumos.

D-l Oprea Hășigan (Micusan) din Seliște a dat în fondul pompierilor voluntari din Seliște 5 fl. v. a. Socia sa d-na Maria Oprea Hășigan asemenea a dat 3 fl. v. a.

Ambi excuțându-se căci la petrecerea cu joc:

„N'au putut participa“

„Dau în fond suma asta“ 8 fl. v. a.

Acestora li se aduce publice:

O mulțumită prea mare
Dându-le asta cuitare
Fiți siguri nu vom uita,
Binefacerea asta!

În fine se aduce la cunoștință, că cassarul și notarul (ca controlor) își vor da rațiounul cât mai curînd:

Atât pentru banii incasați 117 fl. 90 cr.

Cât și pentru acei speși . 39 fl. 70 cr.

Rămâne venit curat . . . 78 fl. 23 cr.

La proxima adunare generală a Reuniunii pompierilor voluntari din Seliște, care are divisa: „Înainte“ spre a apăra și scăpa viața și averea de-aproapelui:

De pericol de foc

S'a mărgini la un loc!

Seliște în 5 Februarie 1885.

Pentru comitetul arangiator:

Demetriu Chirca,
învățător.

Varietăți.

(Billroth) a ținut o prelegere despre boalele copiilor de școală. Prelegerea se poate reasuma în următoarele: Construcțiunea nepractică a scaunelor are urmări rele pentru sănătatea copiilor. Prin ședutul rău în scaunele școlii copiii devin strîmbi, miopi și chiori. Nepractice sînt scaunele cu ședut prea depărtat de podina pe care se așează cărțile de cetit, când aceasta e prea joasă sau când spatele nu are razim corespunzător. Profesorul Billroth a ținut această prelegere înaintea unui public laic cercînd a arăta cauzele strîmbăturii de spinare a copiilor de școală. Părînții ar trebui să dea mai mare atențiune creșterii corporale a băieților. Se recomandă cu deosebire învățătorilor să se îngrijească de scaune de școală corespunzătoare.

(O dramă a miseriei.) Un ceasornicar din Pesta, anume Szeiler, s'a otrăvit, otrăvind în același timp pe soția și patru copii ai sei. Familia era atât de săracă, încât nu mănecase de patru zile.

(O rețetă.) Friecțiunile făcute cu mîna, cu peria sau cu materiile de lână sînt utile pentru a excita pelea, a deștepta simțibilitatea în partea ce se freacă și a stabili circulațiunea.

Multe dureri de mușchi încetează în urma acestor friecțiuni, întrebuițînd un medicament stimulent cum este spiritul camforat sau balsamul Fioravanti.

Apel!

În 16 Iunie a anului curent 1885, vor fi 50 de ani împliniți, de când mulțumită zelului luptător ai deșteptării naționale de atunci, după multe greutăți și pedeci ale împregiurărilor timpului, Iași serbară, cu o rară solemnitate și

de a întruni în sala „Gesellschaftshaus“ întreagă inteligența din Sibiu.

Ultimul salut de adio s'a dat cu multă ceremonie iubitelui nostru Carneval.

Serata patinatorilor, ținută în 17 l. c. n. a fost o adevărată festivitate de iarnă sub cerul liber. Întreaga serată reprezenta o priveliște fantastică din marea de odinioară egeică. Sutele de lampioane de pe cele 3 piramide colosale licuriau în văzduh ca o țară în depărtare. Luminățiunea întreagă era splendidă.

Un public numeros, mic cu mare, privitori și patinatori, unii mascați, alții numai costumați, când dădeau fugă pe ghiață în sunetul muzicii, păreau, că sînt nisece ispite în meșul nopții. Este o plăcere a privi la ei, dar' mai multă, când ești tu însuși în persoană pe ghiață. Mascații și costumații reprezentau multe feluri: era din fiecare popor câte un reprezentant; cu o privire erai îndestulit să te vezi în față mai cu toate popoarele.

Serata a avut un program bogat și variat în jocuri pe ghiață; a durat până după 9¹/₂ oare. Ne-au dat, și în deosebi patinatorilor, plăcute și recreative momente.

Cu aceasta am încheiat.

Am trecut prin fasa sgomotoasă a vioiului Carneval, și când scriem aceste șiruri, sîntem deja întrai în a doua fasă: a recreațiunilor sufletești și trupești.

Silvia.

o bucurie publică anevoie, înălțarea Academiei Mihailene. Creșterea acelui așezămînt superior de cultură într'un timp de lupte interioare în contra înfrîurilor străine, fu o manifestare strălucită a înaltității aspirațiunilor naționale și un pas de o însemnătate nemărginită pentru propășirea ulterioară a culturii române.

Generațiunea actuală datorește netăgăduit în foarte mare parte avutul intelectual, de care se bucură astăzi, începuturilor de cultură de pe atunci, ori-cât de modeste s'ar părè ele la înțaiia vedere. În ori-ce epocă a dezvoltării noastre naționale, avîntul patriotic al acelui timp de reînviere va pute fi luat drept model pentru lupta nobilă a națiunii române în isnuintele sale spre cultură.

Sub înfrîurirea acestor cugetări, corpul profesoral din Iași de toate gradele de învățămînt, a creștut de a sa datorie a lua inițiativa unei serbări de reamintire a acelei frumoase epoce de redeșteptare națională. În acest scop a ales din sinul seu un comitet special însărcinat cu organizarea unei festivități publice pentru aniversarea de 50 de ani a inaugurării Academiei Mihailene din Iași.

Comitetul convins că va fi lucru folositor și instructiv pentru toți iubitorii de cultură română, cunoștința faselor, prin care a trecut educațiunea noastră națională, a hotărît:

1. A publica cu ocaziunea acestei aniversări un Memoriu asupra istorei școlaelor cu documentele corespunzătoare.

2. A organiza o expozițiune, care va consista atât din cărți și manuscrise vechi românești de ori-ce natură și din ori-ce timp, până la anul 1885, cât și din cărți și manuscrise, care au servit în special la învățămîntul în școlaele noastre, earăși din timpurile cele mai vechi până la 1860, fie în limba română sau în ori-ce provincă română

Comitetul face dar' un călduros apel atât la foștii elevi și profesori școlaelor naționale în general, cât și ai Academiei Mihailene în special, precum și la toți iubitorii de cultură, ai de prețiosul lor concurs spre realizarea acestui scop. Drept aceea comitetul îi roagă ai veni în ajutor prin subscriere în alăturatele liste și prin trimiteri de cărți și manuscrise, după cum se specifică mai sus.

Orice trimiteri de cărți și manuscrise se vor face pe cheltuiala comitetului, care se îndatorește a le înapoia, după închiderea expozițiunii, în starea în care le va fi primit. Trimiterile să se facă cel mai tardiu până la 15 Maiu 1885.

A se adresa la domnul N. Culianu, rector al Universității de Iași.

Comitetul executiv:

Membrii: N. Culianu. A. Densușianu.
C. Erbiceanu.

Cassar: S. G. Vărgolici.

Secretar: C. Meissner.

Serviciul telegrafic

al

„TRIBUNEI“.

Arad, 21 Februarie n. În procesul de presă al fostului notar Ioan Moldovan, Român, pentru un articol calumniator apărut în „Aradi Hirlap“ în contra lui Ludovic Tisza, acela a fost achitat cu 10 contra 2 voturi.

Budapesta, 21 Februarie n. Casa deputaților. Ministrul de finanțe prezentează un proiect de lege pentru înmulțirea monedei de aramă. — Continuându-se desbaterea reformei casei de sus Cornel Abrányi pledează pentru rezoluțiunea lui Szilágyi. Enunțându-se apoi sfîrșitul desbaterii după referentul Lang a pledat Irányi pentru proiectul seu de rezoluție. Desbaterea s'a amînat pe Lunia viitoare.

Salzburg, 21 Februarie n. În Glasenbach au explodat ieri două globuri de prav aședate în o depărtare de 30 pași de cătră olaltă cu o detonațiune puternică. N'a fost vîtîmat nime.

Budapesta, 21 Februarie n. În Glasenbach au explodat două steam-puri de prav, ear' nu două globuri de prav. —

Londra, 21 Februarie n. „Times“ publică faima neconstată, că Rușii ar fi înaintat spre Pendșe, pe care o ocupă încă Afghani. Comisiunea engleză de delimitare s'a retras în apropiere de Herat. În casa de jos guvernul a declarat că dacă Rusia se va încerca a ocupa Herat-ul, aceasta va ave urmări serioase.

Director: Ioan Slavici.

Redactor responsabil: Cornel Pop Păcurar.

Secțiunea economică.

Camerele comerciale engleze. Între acele instituții, a căror datorită și apărarea intereselor comerciale și industriale ale oare-cărei țări, fără îndoială camerele comerciale ocupă primul loc. Cu cât se desvoltă mai bine comerțul și industria, cu atât sunt mai înecutate relațiile, cu atât e mai simțitoare necesitatea, ca imediat din cercul interesatilor să se aleagă bărbații speciali. Necesitatea unor astfel de instituții, ba chiar lipsa neapărată a acestora încă de timpuriu fiind observate, cele mai multe staturile civilizate s-au grăbit a urmări exemplul guvernului francez, ce pe la începutul secolului al XIX. a sprijinit în întreagă Franța înființarea camerelor comerciale.

Din cercurile diferiților fabricanți și industriași s-au format camere sub numirile: camere comerciale, camere industriale și comerciale, corporații comerciale etc., a caror datorită era de o parte a-și da părere în privința regulilor în sfera autorităților de stat; iar de altă parte a urmări cu atenție, a suporta și a scuti interesele comerciale și industriale ale acestor cercuri, în cari își aveau centrul lor. În Germania, precum se știe, adunarea comercială e acel organ, care împreună toate camerele comerciale și corporațiile; în Austria și Ungaria, precum și în cele mai multe staturile europene, datoria camerelor comerciale și industriale e, a aduce guvernului observațiile lor pe terenul comercial și industrial și a-l comunica opiniuni eventuale prin raporturi anuale și astfel a desvolta activitate de folos general.

Anglia, cea mai desvoltată țară comercială și mai cu credit, precum bine se știe, nu a putut rămâne îndărătul statelor continentale, pe când a fost vorba de organizarea instituțiilor camerelor comerciale. Prin decenii de-a rândul comerțul și industria Angliei au crescut în proporție neprespusă, fără ca să fi dispus de camere comerciale, dar apoi, după ce deja s-a provădut și cu de aceste, bunăstarea generală domnitoare în țară a făcut de prisos guvernului, spre a lua și mai departe în considerare sfatul ori opiniunea camerelor interesate în cesiuni mai însemnate de comerț și industrie. Numai în timpul mai recent, de când cumpăna de comerț a Angliei din an în an tot mai mult lasă de dorit și de când rivalitatea altor țări puternice comerciale și industriale a devenit numai așa simțitoare pe piețele externe, ca și pe piețele interne încă nu cu mult mai înainte monopolizate. Cu un cuvânt, de când influența altor împrejurări a provocat depresiunea generală comercială în Anglia, de atunci și guvernul englez se cugetă serios la camerele ei comerciale și nu numai respinge, dar chiar și pretinde sfaturile acestora. Pe terenul comercial, economic și comercial-politic, anume la încheierea sau reînnoirea contractelor comerciale, la introducerea reformelor de interes comercial sau economic-internațional pretutindenea părăsirea marilor camere engleze, se arată dătătoare de direcțiuni.

Ca de comun în acest timp, așa și cu această ocaziune în decursul săptămânilor trecute, camerele comerciale engleze și-au publicat rapoartele lor anuale. Însă până

când camerele provinciale se restrâng a-și arăta datele statistice privitoare la teritoriile lor, până atunci raportul camerei comerciale din Londra, îmbrățișează toate aparențele comerciale și economice-internaționale de pe anul 1884. Prin urmare acest raport ne oferă o întreagă perspectivă atât despre poziția Angliei, cât și despre relațiile comerciale ale Marii-Britanii cu statele continentale și transeuropene. O mare parte a datelor statistice e luată din rapoartele oficiale ale ministerului englez de comerț.

În raportul, ce se extinde peste 300 de pagini, cea mai interesantă e înșirarea acelor casuri, în cari camerelor engleze, cu folosirea dreptului de petițiune, li-a succedat a promova încheierea contractelor favoritoare de comerț, sau a împiedica încheierea contractelor nefavoritoare. Mai departe sunt de mare însemnătate acele favoruri și reforme, care le-au mijlocit camerele engleze pe seama comerțului. De aceste se țin: depeșele de 30 cr. (6 pennys), introducerea sistemului metric, scăderea taxelor de transport pe canalul Suez etc. În privința tuturor acestora, rolul principal l-a purtat camera din Londra.

Introducerea depeșelor de 30 cr. (6 pennys) încă în 6 August, a. c. se va efectui, ce de sigur va provoca o revoluțiune pe terenul comercial, ca și odinioară idea lui Hill Rowland cu introducerea penny-marșurilor postale.

În Anglia sunt de toate 71 camere comerciale, dintre cari cea mai mare e cea din Londra. Eată unele date despre cele mai însemnate:

Camera	Numărul locuitorilor	Numărul membr.	Import punți st.	Export punți st.
Abedeen . . .	87.409	222	238	208
Belfast . . .	208.122	200	213	208
Birmingham . . .	400.757	196	279	189
Bradford . . .	183.032	300	479	402
Bristol . . .	206.503	278	500	462
Cardiff . . .	85.378	178	366	314
Dublin . . .	249.602	1298	2561	2549
Dundee . . .	140.239	148	2976	2684
Edinburg . . .	228.357	563	215	131
Glasgow . . .	511.415	960	529	469
Leeds . . .	309.126	131	202	120
Leicester . . .	122.351	86	215	180
Liverpool . . .	552.425	786	1011	1001
Londra . . .	3.832.441	1611	3125	2386
Manchester . . .	341.508	546	919	776

Precum atestă aceste date, luând în considerare atât numărul membrilor ai camerelor comerciale engleze, cât și venitele acestora, sunt foarte puternice corporații comerciale, cărora comercianții englezi cu toată siguranța își pot încredința păzirea intereselor lor.

Piața din Sibiu, 20 Februarie. Grâu Hectolitra 74—80 Kilo fl. 5.20 până fl. 6.—, grâu mestecat 68 până 82 Kilo fl. 4.—, până fl. 4.80 secăra 66 până 72 Kilo fl. 3.40 până fl. 4.—, orz 58 până 64 Kilo fl. —, până fl. —, ovės 38 până 45 Kilo fl. 1.90 până fl. 2.50, cucuruzul 68 până 74 Kilo fl. 3.40 până fl. 4.—, mēlaiul 74 până 82 Kilo fl. 4.— până fl. 5.—, crumpene 68 până 70 Kilo fl. 1.80

până fl. 2.—, semēnță de cânepă 49 până 50 Kilo fl. 6.— până fl. 7.—, mazerea 76 până 80 Kilo fl. 7.— până fl. 8.—, lintea 78 până 82 Kilo fl. 9.— până fl. 10.— fasolea 76 până 80 Kilo fl. 5.— până fl. 6.—, păsat de grâu 100 Kilo fl. 17.— până fl. 18.—, făină Nr. 3 100 Kilo fl. 13.— Nr. 4 fl. 12.—, Nr. 5 fl. 10.—, slămina 100 Kilo fl. 54.— până fl. 56.—, unsoarea de porc fl. 52.— până fl. 54.—, sēu brut fl. 32.— până fl. 34.—, sēu de lumini fl. 50.— până fl. 51.—, lumini turnate de sēu fl. 56.— până fl. 58.—, săpunul fl. 32.— până fl. 34.—, fēn 100 Kilo fl. 1.80 până fl. 2.—, cânepa fl. 42.— până fl. 44.—, lemne de ars uscate m. cub. fl. 3.— până fl. 3.50, spirtul p. 100 L. % 29 până 31 cr., carnea de vită Kilo 44 cr. carnea de vitel 40 până 50 cr., carnea de porc 46 până 50 cr., carnea de berbec 28 până — cr., ouă 10 cu 20 până 22 cr.

Cursul la bursa de mărfuri în Budapesta
dela 20 Februarie st. n.

Grâu (din Banat): 72—75 Kilo fl. 8.20 până 8.60 76—81 Kilo fl. —, până —, (lungă Tisza) 72—75 Kilo fl. —, până —, 76—81 Kilo fl. 8.25 până 8.75, (de Pesta) 72—75 Kilo fl. —, până —, 76—81 Kilo fl. 8.15 până 8.65, (de Alba-Regală) 72—75 Kilo fl. —, până —, 76—81 Kilo fl. 8.15 până 8.65, (de Bacskă) 72—75 Kilo fl. —, până —, 76—81 Kilo fl. —, până —, (din Ungaria de nord) 72—75 Kilo fl. —, până —, 76—81 Kilo fl. 7.90 până 8.40.

Sēcara (ungurească) 70—72 Kilo fl. 7.— până 7.50. Orđ (nutreț): 60—62 Kilo fl. 6.50 până 6.85; (de berărie) 62—64 Kilo fl. 7.— până 9.60.

Ovės (ungurec) 37—40 Kilo fl. 6.75 până 7.— Cucuruz (de Banat): dela fl. 5.65 până 5.75; de alt soi fl. 5.55 până 5.60.

Rapița fl. 11.50 până 12.75; de Banat fl. 11.25 până 12.—.

Mălaiu (ungurec): fl. 5.80 până 6.25.

Timpul de furnisare.

Grâu (primăvară) 75 Kilo fl. 8.23 până 8.24 (per Septembrie—Octombrie) Kilo fl. 8.78 până 8.79.

Sēcara (primăvară) —, Kilo fl. 5.76 până 5.78 Cucuruzul (Maiu—Iunie) fl. 5.76 până 5.77.

Rapița (August—Septembrie) fl. 12.3/8 până 12.9/8.

Spirt (brut) 100 L. fl. 26.50 până 27.—.

Bursa de București.

Cota oficială dela 19 Februarie st. n. 1885.

Renta amort. (5%)	Cump.	93.1/2	vënd.	94.—
— Rur. conv. (6%)	"	89.—	"	90.—
Act. de asig. Dacia-Rom.	"	282.—	"	289.—
Banca națională a României	"	1200.—	"	1214.—
Impr. oraș. București	"	28.—	"	32.—
Credit mob. rom.	"	193.—	"	—
Act. de asig. Națională	"	200.—	"	205.—
Scrisuri fonciare urbane (5%)	"	83.1/2	"	84.—
Societ. const.	"	225.—	"	230.—
Schimb 4 luni	"	—	"	30.—
Aur	"	12.1/4	"	12.3/4

Bursa de Budapesta

din 20 Februarie st. n. 1885.

Renta de aur ung. 6%	—
" " " 4%	98.60
" " hârtie " 5%	94.30
Imprumutul căilor ferate ung.	146.75
Amortisarea datoriei căilor ferate de ost ung. (1-a emisiune)	99.—
Amortisarea datoriei căilor ferate de ost ung. 2-a (emisiune)	122.—
Amortisarea datoriei căilor ferate de ost ung. 3-a (emisiune)	108.50
Bonuri rurale ung.	102.50
" " " cu cl. de sortare	102.50
" " " bănățene-timișene	102.—
" " " cu cl. de sortare	101.50
" " transilvane	102.25
" " croato-slavone	101.50
Despăgubire pentru dijna ung. de vin	98.75
Imprumut cu premiu ung.	118.50
Losuri pentru regularea Tisei și Segedin	118.50
Renta de hârtie austriacă	83.50
" " argint austriacă	83.90
" " aur austriacă	106.75
Losurile austr. din 1860	137.50
Acțiunile băncii austro-ungare	865.—
" " de credit ung.	316.—
" " " " austr.	305.60
Argintul	—
Scrisuri fonciare a le institut. de cred. și ec. „Albina“	101.—
Galbeni împărătesci	5.79
Napoleon-d'ori	9.78
Mărci 100 imp. germane	60.50
Londra 10 Livres sterlinge	124.20

Bursa de Viena

din 20 Februarie st. n. 1885.

Rentă de aur ung. 6%	—
" " " 4%	98.65
" " hârtie " 5%	94.25
Imprumutul căilor ferate ung.	147.25
Amortisarea datoriei căilor ferate de ost ung. (1-a emisiune)	99.20
Amortisarea datoriei căilor ferate de ost ung. 2-a (emisiune)	121.50
Amortisarea datoriei căilor ferate de ost ung. (3-a emisiune)	108.50
Bonuri rurale ung.	102.50
" " " cu cl. de sortare	102.50
" " " bănățene-timișene	102.—
" " " cu cl. de sortare	102.—
" " transilvane	102.20
" " croato-slavone	102.—
Despăgubire pentru dijna ung. de vin	—
Imprumut cu premiu ung.	118.50
Losuri pentru regularea Tisei și Segedin	118.60
Rentă de hârtie austriacă	83.70
" " argint austriacă	84.10
" " aur austriacă	107.30
Losurile austr. din 1860	138.—
Acțiunile băncii austro-ungare	866.—
" " de credit ung.	315.50
" " " " austr.	305.30
Argintul	—
Galbeni împărătesci	5.81
Napoleon-d'ori	9.80
Mărci 100 imp. germane	60.50
Londra 10 Livres sterlinge	124.20

Publicațiunile „CANCELARIEI NEGRUȚIU“

în Gherla — Sz.-Ujvár. — Transilvania.

Opuri din edițiune proprie:

„Amicul Familiei“. Diar beletristic și enciclopedic-literar cu ilustrațiuni. Va apăre în 1/13 și 15/27 și a unei în numeri câte de 1 1/2—2 1/2 coale cu ilustrațiuni frumoase; și va publica articoli sociali, poezii, povești, piese teatrale, romanuri ș. a., — mai departe va tracta cesiuni literare și științifice, cu reflexiune la cerințele vieții practice; va petrece cu atenție viața socială a Românilor de pretutindenea și a celorlalte poporațiuni din patrie și străinătate; și prin umor dulce și satiră aleasă va nislă a face câte o oară plăcută familiei strivită de grijile vieții; și preste tot va nislă a întinde tuturor indivișilor din familie o petrecere nobilă și instructivă. Prețul de prenumerațiune pe anul întreg e 4 fl., pentru România 10 fr. — lei noi. Cursul anului curent se începe cu novela, care a obținut „peana de aur“ destinată din partea noastră pentru premiarea celei mai bune scrieri beletristice române; și în Nr. 2 cu o piesă teatrală scrisă în versuri, care asemenea a fost premiată din partea noastră cu 200 franci în aur. Abonații noi vor primi gratis tot ce a apărut până acum din interesantul roman „Părintele Carthausi.“

„Preotul Român“. Diar bisericesc, scolastic și literar. Va eși în 14/16 și 8/30 și a unei; și va publica: a) articoli din sfera tuturor științelor teologice, tractate dogmatice, istorice, juridice, morale, pastorale etc.; b) articoli din sfera educațiunii și instrucțiunii religioase-morale, tractate pedagogice, didactice și catechetice etc.; c) predice, omilii, catechese și paraneze; pre Dumineci, sērbători și diverse ocaziuni; d) istorioare novele și poezii morale; precum și ori-ce cuvinte înțelepte și amēnunte aplicabile la elaboreate religioase-morale; e) studii arheologice și documente istorice din trecutul bisericei române; f) legi și dispozițiuni privitoare la bisericile și scoalele române confesionale; g) Revista evenimentelor, mai ales a acelor din sfera bisericească, scolastică și literară. Prețul de prenumerațiune pe anul întreg e 4 fl. v. a. pentru România 10 fr. — lei noi.

„Cărțile Săteanului Român“. Gazetă poporală ilustrată. Va eși în fie-care lună în numeri frumoși ilustrați, de câte o coală, și va publica: a) descrierea vieții câte a unui bărbat mai vrednic de amintirea și recunoștința poporului român; b) cunoscințe din economie, industrie, medicină ș. a.; c) poezii vechi și nouē; mai cu seamă de acelea, cari ating mai deaproape pre poporul nostru și împregiurările în cari a trăit și trăește; d) povești populare, istorioare, fabule, anecdote, glume, proverbe și cuvinte înțelepte de învățătură și petrecere ș. a. Prețul de prenumerațiune pe anul întreg e 1 fl. v. a. Pentru România 3 franci — lei noi.

Abonații vor primi gratis mai multe portrete și alte icoane frumoase, afară de aceea își vor pute procura cu jumătate prețul mai multe opuri apărute în edițiunea noastră.

Colectanții primesc gratis al 5-lea exemplar.

Toate aceste trei diare cu toate premiile și favorurile abonate deodată, costau pe anul întreg numai 8 fl. v. a. pentru România 20 franci — lei noi plătiabili și în marce postale.

Amor și dincolo de mormēt. Novelă de Ponson du Terail, tradus de N. F. Negruțiu. Prețul 30 cr.

Biblioteca Săteanului Român. Cartea I, II, III. și IV. cuprind materii foarte interesante și amuzante. Prețul la toate patru 1 fl., câte una deosebi 30 cr.

Biblioteca Familiei. Cartea I. Cuprinde materii foarte interesante și amuzante. Prețul 30 cr.

Colecta de Recepte din economie, industrie, comerț și chimie, pentru economi, industriași și comercianți. Prețul 50 cr.

Apologie. Diseusiuni filologice și istorice maghiare privitoare la Români, înveridite și rectificate de Dr. Gregoriu Silași. — Partea I. Paul Hunfalvy despre Cronica lui Georg. Gabr. Sincai. Prețul 30 cr.

Renascerea limbei românești în vorbire și scriere înveridită și apreciată de Dr. Gregoriu Silași. Broșura I. și II. Prețul fie-cărei e 40 cr. Ambele împreună 70 cr.

Poesii de Vasiliu Ranta-Buticescu. Un volum de 192 pag. cuprinde 103 poezii bine alese și arangiate. Prețul redus dela 1 fl. 20 cr. la 60 cr.

Ifigenia în Aulida. Tragedie în 5 acte, după Euripide tradusă în versuri de Petru Dulfu. Prețul 30 cr.

Ifigenia în Tauria. Tragedia în 5 acte, după Euripide tradusă în versuri de Petru Dulfu. Prețul 30 cr.

Branda seau Nunta fatală. Schiță din emigrarea lui Dragoș. Novelă istorică națională. Prețul 20 cr.

El trebuie să se însoare. Novelă de Maria Schwartz, traducere de N. F. Negruțiu. Prețul 25 cr.

Secretele alor trei nopți sau trei morți vii. Roman anglez după Frankstejn de Pamfilu J. Grapini. Prețul 50 cr.

Hermann și Dorothea după W. de Goethe, traducțiune liberă de Costantin Morariu. Prețul 50 cr.

Economia pentru scoalele populare de T. Roșiu. Ed. II. Prețul 30 cr.

Petulantul. Comedie în 5 acte, după August Kotzebue tradusă de Joan St. Șuluțiu. Prețul 30 cr.

Nu mē uita. Colecțiune de versuri funebreale; urmate de iertăciuni, epitafie ș. a. Prețul 50 cr.

Tesaurul dela Petroasa sau Cloșca cu puii ei de aur. Studiu arheologic de Dionisiu O. Olinescu. Prețul 20 cr.

Micul margaritar sufletec. Cărticică de rugăciuni și cântări bisericești frumos ilustrată pentru pruncii scolari de ambe sexele. Cu aprobarea jurisdicțiunei sup. bisericesci. Prețul unui exemplar broșurat e 15 cr., legat 22 cr., 50 exemplare broșurate costau 6 fl., legate 9 fl., 100 exemplare broșurate 10 fl., legate 17 fl. (Va apăre preste câte-va zile.)

Toate aceste 22 opuri de odată procurate, se dau cu prețul bagatel de 4 fl. v. a.

Cărticică de **Rugăciuni și Cântări** pentru pruncii scolari de ambe sexele și confesiunile. Cu mai multe icoane frumoase. Prețul unui exemplar trimis franco e 10 cr., 50 exemplare costau 3 fl., 100 exemplare 5 fl. a. v.

Visul prea santei vergure Maria, a născătoarei de Dumneșeu urmat de mai multe Rugăciuni frumoase. Cu mai multe icoane frumoase. Prețul unui exemplar trimis franco e 10 cr., 50 exemplare costau 3 fl., 100 exemplare 5 fl. v. a. Tot aci va apăre peste puțin.

Îndreptar teoretic practic pentru învățământul intuitiv în folosul elevilor normali (preparandiali), a învățătorilor și a altor bărbați de școală. De V. Gr. Borgovan profesor preparandial (normal) în Gherla. Prețul de abonament e 1 fl. pentru care opul se va trimite cu portofranct. După aparițiune opul se va vinde cu 1 fl. 50 cr.

Cărți pentru bibliotecile populare școlare ș. a.:

Flori de Toamnă poezii de T. V. Pacațian	fl. cr.	1.—
" " " " " " " " " " " "	—	2.—
Poesii de Vasiliu Ranta Buticescu. Prețul redus la	—	60

Biblioteca „Tribunei“.

I. Pădureanca	40	IV. Piperuș Petru	08
II. Fata Stolerului	05	V. Păcală și Tândală	03
III. Ce n'a fost și nu va fi?	04	VI. Jucării și jocuri de copii	25

Mica bibliotecă a istorioarelor interesante:

I. Constanța, mireasa insulei	—25
II. Junele Marinariu	—25
III. De pe tron la eșafod	—25
IV. Murad, Capitanul Negrilor	—25
V. Alsima	—25
VI. Ivan, Robinsonul nordului	—25
VII. Fata din Afganistan	—25
VIII. Julius Gerard, omoritorul de lei	—25
IX. O noapte de groază pre un far	—25
X. Prinsoerii Gomanșilor	—25
XI. Sta Elena sau demonul lui Napoleon	—25
Carmen Sylva, etc. Patru novele trad. de Titu Maiorescu	—50
Bătrânul Dumneșeu tot mai trăește	—25
Basme de aur, de Andersen, trad. de d-șoara C. Pișca	—50
Steaua României și morții dela Plevna	—50
Basme, snoave și glume de P. Ispirescu	—50
Decebal de J. P. Florentin	—25
Nihilistii sau asasinatul lui Alexandru II.	1.25
Olteneșele de Petriceiu Hașdeu	—75
Pe malul mării de J. Negruzzi	—50
Comedia steler de G. Baronzi	—25
Robinson cel june tradus de D. S. Pamfilu	1.25
Satirele și Fabulele lui J. Heliade Radulescu	1.75
„Resunet“ cea mai bogată carte de poezii pentru tinerimea școlară	—25

Și alte mulțimi de opuri din toate ramurile literaturii.